

اثر محافظه‌کاری حسابداری، مالکیت دولتی، اندازه‌ی شرکت و نسبت اهرمی بر زیان دهی شرکت‌ها

بهمن بنی‌مهد^۱، بهمنیه باغانی^۲

۱. استادیار گروه حسابداری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران
۲. کارشناس ارشد حسابداری – دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۵/۲۰، تاریخ تصویب: ۱۳۸۸/۸/۲۴)

چکیده

این پژوهش اثر محافظه‌کاری حسابداری، مالکیت دولتی، اندازه‌ی شرکت و نسبت اهرمی بر زیان دهی شرکت‌ها، در ۴۸ شرکت زیان ده از شرکت‌های خارج شده از تابلوی بورس اوراق بهادر تهران را برای دوره‌ی زمانی ۷ ساله ۱۳۸۰ – ۱۳۸۶ مورد بررسی قرار می‌دهد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که محافظه‌کاری حسابداری با زیان دهی شرکت‌ها رابطه‌ای مستقیم دارد. این موضوع از دیدگاه نظری پذیرفته شده و مشابه نتایج پژوهش‌های خارجی است. هم‌چنین نتایج پژوهش بر وجود رابطه‌ای مستقیم میان اندازه‌ی شرکت‌ها و زیان دهی و رابطه‌ای معکوس میان نسبت اهرمی و زیان دهی تأکید دارد. نتایج نشان می‌دهد که مالکیت دولتی، اثری بر زیان دهی شرکت‌ها ندارد. هم‌چنین نتایج مزبور، محافظه‌کاری حسابداری را مکانیزم قراردادی مؤثّری برای محدود نمودن رفتار جانبدارانه‌ی مدیر در بیش نمایی از سود در شرکت‌های زیان ده می‌شناسد و از این‌رو، محافظه‌کاری را موجب ارتقای ارزش شرکت‌های زیان ده در بلند مدت می‌داند.

واژه‌های کلیدی: محافظه‌کاری حسابداری، زیان حسابداری، شرکت‌های زیان ده، مالکیت دولتی، اندازه‌ی شرکت و نسبت اهرمی

۱. مقدمه

مطالعه‌های گیولی و هین (۲۰۰۰) و کلین و مارکوآرت (۲۰۰۶) در آمریکا و نیز بال کریشنا و همکاران (۲۰۰۷) در استرالیا درباره زیان شرکت‌ها، نشان‌دهنده افزایش و همچنین مداومت زیان شرکت‌ها در سال‌های اخیر در این کشورها است. نتایج این پژوهش‌ها بیانگر وجود رابطه‌ای مستقیم میان زیان حسابداری و محافظه‌کاری حسابداری بودند [۱۱] و [۱۲]. در ایران نیز، هیئت پذیرش در سال ۱۳۸۷ شرکت‌های حاضر در تابلوی چهارم را بررسی و بیش از ۳۰ شرکت را از بورس اخراج کرد. این شرکت‌ها به دلیل عدم احراز شرایط تابلوها و بازارها از فهرست شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران حذف شدند. هدف این پژوهش آن است که نخست رابطه‌ی میان زیان حسابداری و محافظه‌کاری حسابداری در شرکت‌های زیان‌ده طی یک دوره ۷ ساله را بررسی، و درثانی الگویی را برای برآورد زیان آن‌ها بر اساس شاخص محافظه‌کاری حسابداری پیشنهاد نماید. اهمیت پژوهش این است که به گونه‌ی تجربی به تحلیل گران مالی، سرمایه‌گذاران، مدیران و سایر استفاده‌کنندگان اطلاعات حسابداری نشان دهد که محافظه‌کاری حسابداری می‌تواند بر عملکرد شرکت‌های زیان‌ده اثرگذار باشد. به عبارت دیگر در تجزیه و تحلیل اطلاعات حسابداری باید به میزان محافظه‌کاری نهفته در آن توجه نمود. در نهایت این پژوهش، اهمیت محافظه‌کاری را در ارزیابی عملکرد شرکت‌های زیان‌ده مشخص می‌نماید.

۲. مبانی نظری و پیشینه‌ی پژوهش

۲-۱. تعریف محافظه‌کاری

باسو (۱۹۹۷) محافظه‌کاری را الزام به داشتن درجه‌ی بالایی از تأیید برای شناخت اخبار خوب مانند سود، در مقابل شناخت اخبار بد مانند زیان تعریف می‌نماید. این تعریف محافظه‌کاری را از دیدگاه سود و زیان توصیف می‌نماید [۷]. اما تعریف دیگر (فلتمام و اولسون ۱۹۹۵)، تعریف محافظه‌کاری از دیدگاه ترازنامه است. براساس این دیدگاه، در مواردی که تردیدی واقعی در انتخاب بین دو یا چند روش گزارشگری وجود دارد، آن روشی باید انتخاب شود که کمترین اثر مطلوب بر حقوق صاحبان سهام داشته باشد [۸]. تعریف سوم درباره محافظه‌کاری (گیولی و هین ۲۰۰۰) بر پایه‌ی دیدگاه ترکیبی ترازنامه و سود و زیان است. در دیدگاه سوم، محافظه‌کاری، یک مفهوم حسابداری است

که منجر به کاهش سود ابناشته‌ی گزارش شده از طریق شناخت دیرتر درآمد و شناخت سریع‌تر هزینه، ارزیابی پایین دارایی و ارزیابی بالای بدھی می‌شود[۱۱]. در این پژوهش از تعریف سوم برای محاسبه‌ی شاخص محافظه کاری استفاده شده است. دلیل انتخاب تعریف سوم برای اندازه‌گیری محافظه کاری حسابداری به تفصیل در بخش متغیرهای مورد مطالعه‌ی این مقاله آورده شده است. دسته‌بندی دیگری برای تعریف محافظه کاری از سوی رایان (۲۰۰۶) ارایه شده است که عبارت است از محافظه کاری شرطی و محافظه کاری غیر شرطی. محافظه کاری شرطی، محافظه کاری است که توسط استانداردهای حسابداری الزام شده است. یعنی شناخت به موقع زیان در صورت وجود اخبار بد و نامطلوب و عدم شناخت سود در مواقع وجود اخبار خوب و مطلوب. برای مثال کاربرد قاعده‌ی اقل بهای تمام شده یا خالص ارزش فروش در ارزیابی موجودی کالا، نوعی محافظه کاری شرطی است. به این نوع محافظه کاری، محافظه کاری سود و زیان و یا محافظه کاری گذشته نگر نیز می‌گویند. اما محافظه کاری غیر شرطی از طریق استانداردهای پذیرفته شده‌ی حسابداری، الزام نشده است. این نوع محافظه کاری، کمتر از واقع نشان دادن ارزش دفتری خالص دارایی‌ها به‌واسطه‌ی رویه‌های از پیش تعیین شده حسابداری است. این محافظه کاری، به محافظه کاری ترازنامه و یا محافظه کاری آینده‌نگر نیز معروف است[۱۶].

۲-۲. پیشنهای پژوهش

۲-۲-۱. پژوهش‌های خارجی

گیولی و هین (۲۰۰۰) در پژوهشی نشان دادند، سودآوری در طی چهار دهه‌ی گذشته، در آمریکا کاهش یافته است. اما این کاهش، موجب کاهش جریانات نقدی نشده است. نتایج پژوهش آن‌ها به این موضوع اشاره دارد که شناخت زیان نسبت به سود زودتر انجام می‌شود و میزان محافظه کاری غیر شرطی و گزارش زیان به ۳۵ درصد در گزارشگری مالی آمریکا افزایش یافته است[۱۱]. کلین و مارکوآرت (۲۰۰۶) نشان دادند که رابطه‌ای مستقیم میان افزایش محافظه کاری غیر شرطی و افزایش زیان‌دهی شرکت‌ها وجود دارد. آن‌ها طی یک دوره‌ی ۵۰ ساله (نیمه‌ی دوم قرن بیستم) از شرکت‌های آمریکایی به رابطه‌ی مستقیمی میان محافظه کاری و زیان‌دهی شرکت‌ها دست یافتند و نتایج پژوهش گیولی و هین را تأیید نمودند[۱۲]. در استرالیا نیز بال کریشنا و همکاران (۲۰۰۷) نشان دادند که ۴۰ درصد شرکت‌های نمونه‌ی پژوهش طی دوره‌ی ۱۰ ساله ۱۹۹۳-۲۰۰۳ زیان گزارش و میزان

محافظه کاری شرطی افزایش یافته است [۶]. باسو (۱۹۹۷) در تخمین شاخص محافظه کاری، رابطه‌ی بین عایدات و بازده سهام را از طریق رگرسیون بررسی نمود. او دریافت در شرکت‌هایی که بازده سهام آن‌ها منفی است، بازده سهام همبستگی بیشتری با عایدات دارد تا در شرکت‌هایی که بازده سهام آن‌ها مثبت است. باسو دریافت در دوره‌هایی که دعاوی قضایی در آمریکا افزایش یافته، محافظه کاری نیز افزایش یافته است [۷]. واتز و زیمرمن (۱۹۷۸) معتقدند که شرکت‌هایی که با هزینه‌های سیاسی بالا مواجه هستند، تمایل زیادی به استفاده از رویه‌های محافظه کارانه حسابداری دارند [۸]. در تأیید عقیده‌ی آن‌ها احمد و همکاران (۲۰۰۲) نشان دادند که شرکت‌های بزرگ، از روشهای حسابداری محافظه کارانه بیشتری نسبت به سایر شرکت‌ها استفاده می‌کنند. همچنین نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که اگر تضاد منافع میان وام دهنده‌گان و سهامداران در تقسیم سود وجود داشته باشد، در آن صورت مدیران شرکت‌های وام گیرنده، احتمالاً اشتیاق بیشتری به استفاده از رویه‌های محافظه کارانه حسابداری دارند [۹]. واتز (۲۰۰۳) معتقد است اگر قراردادهای شرکت با گروه‌های مختلف مانند سرمایه‌گذاران و اعتباردهنده‌گان براساس ارقام حسابداری تنظیم شود، آن‌گاه به علت وجود تضاد منافع میان مدیران و آن گروه‌ها، مدیران شرکت‌ها سعی خواهند کرد تا با انجام رفتارهای جانبدارانه، آن ارقام را به نفع خود دست کاری نماید. برای مثال سود و یا دارایی‌ها را افزایش و بدھی‌ها را کاهش می‌دهند. در این میان، محافظه کاری مکانیزمی قراردادی مؤثر از طریق به تأخیر اندختن شناخت سود و دارایی و شناخت به موقع زیان و بدھی، رفتار جانبدارانه‌ی مدیر را خنثی می‌کند [۱۰]. احمد و دلمن (۲۰۰۸) در پژوهش دیگری نتیجه می‌گیرد، محافظه کاری حسابداری مانع سرمایه‌گذاری مدیران در پروژه‌هایی با بازده منفی می‌شود. همچنین او در میان یابد که رابطه‌ی مستقیمی بین درصد سهام متعلق به اعضای هیئت مدیره و محافظه کاری وجود دارد [۱۱]. نتایج پژوهش قوآنگ (۲۰۰۷) نشان داد که محافظه کاری شرطی و غیر شرطی نقش‌های متفاوتی در هر یک از تفاسیر محافظه کاری بازی می‌کنند. تفسیر قراردادی منجر به محافظه کاری شرطی و تفسیر دعاوی حقوقی منجر به هر دو شکل محافظه کاری شرطی و غیر شرطی می‌شود. سایر تفاسیر نیز منجر به محافظه کاری غیر شرطی می‌شوند. او همچنین دریافت که با افزایش محافظه کاری غیر شرطی، محافظه کاری شرطی کاهش می‌یابد بنابراین لازم است تا نوعی تعادل میان آن‌ها ایجاد شود [۱۲]. گارسیا و همکاران (۲۰۰۶) به

رابطه‌ای معکوس بین محافظه کاری و هزینه‌ی سرمایه دست یافتد. آن‌ها دریافتند که محافظه کاری، ریسک شرکت و درنتیجه هزینه‌ی سرمایه را کاهش می‌دهد. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد که مدل‌های قبلی اندازه‌گیری محافظه کاری حسابداری، که رابطه‌ی میان محافظه کاری و هزینه‌ی سرمایه را بررسی می‌نمودند، هرچند از لحاظ نظری صحیح هستند، اما خطاهایی نیز دارند^[۹]. گیولی و همکاران (۲۰۰۷) اشاره دارند که برای محاسبه‌ی شاخص محافظه کاری، هم‌زمان باید از مدل‌های مختلف استفاده نمود. آن‌ها در پژوهش خود نشان دادند که نتایج مدل باسو با سایر مدل‌ها متفاوت است و با توجه به این که محیط گزارشگری از نظر نوع صنعت، کشور و دوره‌ی زمانی متفاوت است باید هم‌زمان از مدل‌های متفاوت استفاده نمود^[۱۰].

۱-۲-۲-۱. پژوهش‌های داخلی

بنی مهد (۱۳۸۵) بر اساس اطلاعات یک دوره‌ی یازده ساله (۱۳۷۳ - ۱۳۸۳) از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، عوامل مؤثر بر محافظه کاری حسابداری را تعیین و مدلی را برای اندازه‌گیری آن پیشنهاد داد. نتایج پژوهش او نشان داد که محافظه-کاری حسابداری و شاخص سودآوری (بازده دارایی‌ها) در ایران طی دوره‌ی پژوهش به-طور هم‌زمان کاهش یافته است. اندازه‌ی شرکت‌ها و مالیات بر محافظه کاری حسابداری اثری نداشته و محافظه کاری حسابداری نمی‌تواند به عنوان مکانیزمی قراردادی کارآمد برای کاهش تعارض‌های تقسیم سود بین سهامداران و اعتباردهنده‌گان محسوب شود^[۱]. کردستانی و امیر بیگی (۱۳۸۷) رابطه‌ی بین عدم تقارن زمانی سود و نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری سهام را مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها در این پژوهش دریافتند که بین عدم تقارن زمانی سود و نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری سهام، رابطه‌ای منفی اما معنادار وجود دارد و هر چه دوره‌ی برآورد معیار عدم تقارن زمانی سود طولانی‌تر شود، این رابطه نیز منفی تر می‌شود^[۳]. در پژوهش دیگر، رضا زاده و آزاد (۱۳۸۷) رابطه‌ی بین محافظه-کاری حسابداری و عدم تقارن اطلاعاتی را طی دوره‌ی ۱۳۸۱ - ۱۳۸۵ مورد بررسی قرار دادند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان‌دهنده‌ی وجود رابطه‌ی مثبت و معنادار میان عدم تقارن اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاران و محافظه کاری حسابداری است. هم‌چنین طبق نتیجه‌گیری

آن‌ها، تغییر در عدم تقارن اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاران موجب تغییر در سطح محافظه‌کاری می‌شود [۲].

۳. فرضیه‌ها

در این پژوهش براساس اهداف، اهمیت پژوهش و مبانی نظری آن که در صفحات قبل به آن اشاره شد، فرضیه‌های زیر تدوین شده است. تفاوت فرضیه‌های این پژوهش با پژوهش‌های داخلی در آن است، که تاکنون در پژوهش‌های داخلی مرتبط با موضوع محافظه‌کاری حسابداری، برای آزمون فرضیه‌ها در اول از شرکت‌های زیان‌ده خارج شده از بورس اوراق بهادار به عنوان جامعه‌ی آماری استفاده نشده است و در ثانی رابطه‌ی میان محافظه‌کاری و زیان‌دهی بورسی نشده است. تفاوت فرضیه‌های این پژوهش با فرضیه‌های پژوهش‌های خارجی نیز آن است که فرضیه‌های این پژوهش، رابطه‌ی متغیرهای حسابداری شرکت‌هایی را با زیان حسابداری آزمون می‌نماید که در مقایسه با بازارهای خارجی نظیر بازار سرمایه‌ی استرالیا و یا آمریکا، در یک بازار سرمایه‌ی کمتر توسعه یافته فعالیت می‌کنند. هم‌چنین این پژوهش دریک محیط اقتصادی انجام می‌شود که دولت مالک اصلی صنایع بوده و به عبارتی مالکیت از مدیریت به طور محتوایی جدا نشده است. این درحالی است که پژوهش خارجی در محیطی انجام شده‌اند که در آن مالکیت از مدیریت به طور محتوایی تفکیک شده است.

فرضیه‌ی اصلی

۱) میان محافظه‌کاری حسابداری و زیان شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

فرضیه‌های فرعی

۲) میان نسبت فروش به جمع دارایی‌ها و زیان شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

۳) میان درصد مالکیت دولت و زیان شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

۴) میان اندازه‌ی شرکت و زیان شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

۵) میان نسبت اهرمی و زیان شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار وجود دارد.

۴. روش‌شناسی پژوهش

قلمر و مکانی پژوهش، شامل شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران است.

قلمر و زمانی پژوهش نیز از سال ۱۳۸۰ - ۱۳۸۶ (یک دوره‌ی هفت ساله) تعیین شده است.

روش پژوهش، از نوع پژوهش همبستگی است. داده‌های پژوهش نیز از نوع داده‌های ترکیبی است. هم‌چنین جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر، شامل شرکت‌هایی است که از شرایط زیر برخوردار باشند:

- شرکت‌هایی که از سال ۱۳۸۰ مورد پذیرش قرار گرفته و شرکت سرمایه گذاری نباشد.

- شرکت‌هایی که دوره‌ی مالی آن‌ها آخر اسفند ماه هر سال بوده و در دوره‌ی مورد بررسی توقف معامله نداشته باشند.

- شرکت‌هایی که بعد از پذیرش زیان گزارش نموده و داده‌های آن‌ها دردسترس باشند.

با توجه به مجموعه‌ی شرایط گفته شده، تنها ۴۸ شرکت در دوره‌ی زمانی ۱۳۸۶-۱۳۸۰ شرایط بالا را دارا بوده و بنابراین به عنوان جامعه‌ی مورد بررسی، انتخاب شدند.

۵. متغیرهای مورد مطالعه

متغیر وابسته در پژوهش حاضر، زیان خالص شرکت است. اما متغیرهای مستقلی که اثر آن‌ها بر زیان خالص به عنوان متغیر وابسته مورد بررسی قرار می‌گیرد، عبارت است از: شاخص محافظه کاری، اندازه‌ی شرکت، نسبت فروش به جمع دارایی‌ها، درصد مالکیت دولت و نسبت اهرمی. از میان متغیرهای یاد شده، به غیر از شاخص محافظه کاری بقیه‌ی متغیرها متغیرهای مداخله‌گری هستند که ممکن است بر رابطه‌ی بین محافظه کاری و زیان-دهی شرکت‌ها اثر گذار باشند. در این پژوهش اثر متغیرهای مداخله‌گر، کنترل شده است. از دیدگاه نظری، شرکت‌های بزرگ و بسیار سودآور احتمالاً سودآوری بیشتری (زیان-دهی کمتری) در مقایسه با سایر شرکت‌ها دارند (کلین و مارکوآرت ۲۰۰۶ [۱۲]). از این رو اندازه‌ی شرکت می‌تواند تأثیر مستقیمی بر زیان‌دهی شرکت‌ها داشته باشد؛ بنابراین در این پژوهش اندازه‌ی شرکت که از طریق لگاریتم طبیعی جمع دارایی‌های هر شرکت اندازه-گیری می‌شود، به عنوان متغیر کنترل لحاظ شده است. نتایج پژوهش مک‌کونل و سرواس (۱۹۹۵) نشان داد که افزایش بدھی و پیرو آن افزایش هزینه‌های مالی باعث می‌شود تا مدیران پاداش کمتری دریافت کنند و درنتیجه این موضوع مدیران را وادار می‌کند تا عملکرد شرکت را بهبود بخشنند و از ورشکستگی آن جلوگیری کنند [۱۳]. هم‌چنین در

پژوهش زین و تیان (۲۰۰۷) نتیجه‌گیری شده است که استقراض باعث بهبود عملکرد شرکت‌ها می‌شود [۱۹]. بنابراین در این پژوهش نسبت بدھی بلندمدت به جمع دارایی‌ها (نسبت اهرمی) را به عنوان یکی دیگر از متغیرهای کنترل در نظر گرفته شده است. هم‌چنین در پژوهش نزول هیسم و همکاران (۲۰۰۸) رابطه‌ی میان درصد مالکیت دولت و شاخص عملکرد (سودآوری) تأیید شده است [۱۴]. بنابراین در این پژوهش درصد مالکیت دولت نیز به عنوان متغیر کنترل در نظر گرفته شده است. برای این منظور شرکت‌هایی که مالکیت دولتی دارند با عدد یک و شرکت‌هایی که مالکیت دولتی ندارند با مقدار صفرنشان داده می‌شوند. در پژوهش حاضر برای اندازه‌گیری شاخص محافظه‌کاری حسابداری، از مدل گیولی و هین (۲۰۰۰) استفاده شده است. شاخص محافظه‌کاری براساس مدل مذبور به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\frac{\text{اقلام تعهدی عملیاتی}}{\text{جمع دارایی‌ها در اول دوره}} \times (-1) = \text{شاخص محافظه‌کاری}$$

اقلام تعهدی عملیاتی از تفاوت سود خالص و جریان نقدی عملیاتی به علاوه هزینه‌ی استهلاک به دست می‌آید. به عقیده‌ی گیولی و هین (۲۰۰۰) رشد اقلام تعهدی می‌تواند شاخصی از تغییر در درجه‌ی محافظه‌کاری حسابداری در طول یک دوره‌ی بلند مدت باشد. به بیانی دیگر اگر اقلام تعهدی افزایش یابد، در آن صورت محافظه‌کاری کاهش می‌یابد و بر عکس، از این رو برای تعیین جهت تغییرات محافظه‌کاری اقلام تعهدی در عدد منفی یک ضرب می‌شود. از آنجایی که فروش می‌تواند بر اقلام تعهدی نظر تغییرات در حساب‌های دریافتی و موجودی کالا و شاخص سودآوری اثرگذار باشد، بنابراین در این پژوهش نسبت فروش به جمع دارایی به عنوان متغیر کنترل به متغیرهای پژوهش اضافه شده است. برای کنترل عامل تورم بر اقلام تعهدی و تغییرات محافظه‌کاری و هم‌چنین برای همگن کردن اطلاعات در سطح شرکت‌ها با اندازه‌های مختلف و هم‌چنین برای کاهش ناهمسانی واریانس در باقی مانده‌ی مدل (جمله‌ی پسمند)، متغیرهای پژوهش بر جمع دارایی‌ها تقسیم شده است [۱۱]. دلیل انتخاب مدل بالا برای اندازه‌گیری محافظه‌کاری حسابداری شامل مواردی است که بیان می‌شود:

الف) مدل‌های موجود برای اندازه‌گیری محافظه کاری از جمله مدل باسو و مدل پنمن و ژانگ که در برخی از پژوهش‌های داخلی نیز از آن‌ها استفاده شده، در اندازه-گیری محافظه کاری با خطای زیادی مواجه هستند [۱۰].

ب) اطلاعات مدل مورد استفاده‌ی این پژوهش، مبتنی بر اطلاعات حسابداری است و در آن از شاخص‌های بازار استفاده نمی‌شود. با توجه به دسترسی به اطلاعات صورت‌های مالی، برای اندازه‌گیری محافظه کاری نهفته در صورت‌های مالی، این مدل نسبت به سایر مدل‌ها برای بازارهای در حال توسعه نظیر بازار سرمایه ایران، مناسب‌تر است [۱۱].

۶. تحلیل یافته‌های پژوهش و آزمون فرضیه‌ها

در ادامه‌ی این مقاله، خلاصه‌ای از یافته‌های پژوهش شامل نتایج حاصل از آزمون فرضیه، مدل به دست آمده، محدودیت‌ها و پیشنهادهای پژوهش آورده می‌شود.

۱-۶. آزمون فرضیه

آزمون فرضیه با استفاده از نرم افزار SPSS و به روش تجزیه و تحلیل گام به گام انجام و مشخص شد که محافظه کاری حسابداری، اندازه‌ی شرکت و نسبت اهرمی با زیان‌دهی شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار دارند و بر آن تأثیرگذار هستند. درصد مالکیت دولت و نسبت فروش به جمع دارایی‌ها با زیان‌دهی شرکت‌ها رابطه‌ی معنادار ندارند. نتایج آزمون فرضیه در جدول شماره ۱-۶ آورده شده است. با توجه به این جدول، به غیر از درصد مالکیت دولت و نسبت فروش به جمع دارایی‌ها، سطح معناداری بقیه‌ی متغیرها کمتر از ۵ درصد است. بنابراین فرضیه‌ی اصلی و فرضیه‌های فرعی شماره‌های ۴ و ۵ پذیرفته و سایر فرضیه‌های فرعی نیز رد می‌شوند.

نگاره‌ی ۱-۱-۶. نتایج مربوط به آزمون فرضیه

آماره‌های هم خطی	معناداری سطح	استیودنت آماره‌ی تی	ضرایب استاندارد شده	ضرایب غیر استاندارد	ضرایب	ضد
عامل تورم واریانس	تولوанс					مدل
-۰/۲۸۶	۰/۷۷۷	۰/۰۰۰	-۰/۴۹۱	۰/۰۰۷	-۰/۱۱۶	نسبت اهرمی
۱/۰۷۷	۰/۹۲۸	۰/۲۶۸	۰/۰۳۱	۰/۰۳۵	۰/۰۳۹	نسبت فروش به دارایی
۱/۱۰۸	۰/۹۰۲	۰/۰۱۳	۰/۰۷۲	۰/۰۰۹	۰/۰۲۳	اندازه‌ی شرکت
۱/۱۶۹	۰/۸۵۶	۰/۰۰۰	۲/۵۰۴	۰/۵۴۳	۰/۰۳۰	محافظه‌کاری حسابداری
۱/۰۷۴	۰/۹۳۱	۰/۱۹۷	۱/۲۹۳	۰/۰۳۶	۰/۰۴۶	مالکیت دولت

متغیر وابسته: زیان خالص

۲-۶. آزمون نرمال بودن متغیر وابسته

نرمال بودن توزیع متغیر وابسته یکی از مفروضات اساسی روش همبستگی محسوب می‌شود. بنابراین در اینجا از طریق آزمون کلومکورف- اسمرینف، نرمال بودن متغیر وابسته در این پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از این آزمون در جدول شماره‌ی ۱-۶-۲ آورده شده است. از آنجایی که سطح اهمیت متغیر وابسته برابر ۱۹/۸ درصد یعنی بیشتر از ۵ درصد است، بنابراین متغیر وابسته از توزیع نرمال برخوردار است. از این رو می‌توان نتیجه گرفت که مقادیر باقی‌مانده در خط رگرسیون نیز دارای توزیعی نرمال هستند و احتمالاً ناهمسانی واریانس ندارند.

نگاره‌ی ۱-۲-۶. آزمون کلومکورف- اسمرینف

زیان خالص	شرح
۳۳۵	تعداد مشاهدات
۱۰۷۵	آماره‌ی کلومکورف- اسمرینف
۰/۱۹۸	سطح معناداری

۳-۶. مدل زیان‌دهی

در این قسمت با توجه به نتایج حاصل از آزمون فرضیه، مدل پیش‌بینی زیان‌دهی برای کل شرکت‌های نمونه‌ی آماری، تدوین و ارایه می‌شود. در آزمون فرضیه رابطه‌ی متغیرهای محافظه کاری حسابداری، نسبت اهرمی و اندازه شرکت با زیان خالص تأیید شد. با توجه به جدول شماره ۱-۶، مقادیر سطح معناداری برای متغیرهای یاد شده کمتر از ۵ درصد است. هم‌چنین جدول بالا ضرایب مربوط به هریک از متغیرهای مستقل را مشخص نموده است. بنابراین مدل زیان‌دهی به صورت زیر از جدول قبل استخراج می‌شود:

$$\text{Loss} = 0/546 \text{ Cons} - 0/116 \text{ Lev} + 0/023 \text{ Size} + \epsilon$$

که در آن:

$\text{Zian Xalص h} = \text{Loss}$

$\text{Shaxص Mahafze kari h} = \text{Cons}$

$\text{Andazeh h} = \text{Size}$

نسبت اهرمی هر شرکت در هر سال، برابراست با جمع بدھی بلندمدت به جمع دارایی‌ها

Lev

میزان خطای مدل ϵ

۴-۶. آزمون آنالیز واریانس

آنالیز واریانس (Anova) نشان می‌دهد که تا چه اندازه خط رگرسیون می‌تواند زیان را پیش‌بینی و صحت مدل بالا را تأیید نماید. برای این منظور فرضیه‌های آزمون آنالیز واریانس به صورت زیر بیان می‌شود:

H_0 : رابطه‌ی خط رگرسیون میان متغیر وابسته و متغیرهای مستقل وجود ندارد.

H_1 : رابطه‌ی خط رگرسیون میان متغیر وابسته و متغیرهای مستقل وجود دارد.

نتایج این آزمون در جدول شماره ۱-۶-۴ آورده شده است. این جدول شامل آماره‌های مجموع مجذورات، درجه آزادی، مجذور میانگین، آماره F و سطح معناداری است. همان‌گونه که مشاهده می‌شود، آماره F برابر $205/214$ بوده و رقم با اهمیتی است. این موضوع باعث می‌شود تا آماره‌ی سطح معناداری خط رگرسیون نیز صفر شود. بنابراین در آزمون یاد شده سطح معناداری در ناحیه‌ی رد H_0 می‌افتد و فرضیه H_1 تأیید می‌شود.

بنابراین فرض H_0 مبنی بر عدم وجود خط رگرسیون در سطح اعتماد ۹۵ درصد و یا خطای پنج درصد رد می‌شود. از این رو آزمون آنالیز واریانس صحت مدل را تأیید می‌نماید. هم‌چنین ضریب تعیین تعدیل شده مدل رگرسیون که نسبتی از واریانس بیان شده به کل واریانس را نشان می‌دهد با توجه به جدول شماره ۶-۲ برابر ۷۵ درصد است. این موضوع بیانگر آن است که ۷۵ درصد تغییرات متغیر وابسته (LOSS) براساس تغییرات متغیرهای مستقل مدل بیان می‌شود و مابقی آن متأثر از سایر عواملی است که قابل مشاهده نیستند. هم‌چنین آماره‌ی دوربین واتسن بیانگر آن است که مقادیر باقی‌مانده‌ی مدل، دارای خودهمبستگی نیست.

نتاره‌ی ۶-۴. زیان خالص: متغیر وابسته

آنالیز واریانس	مجموع مجذورات	درجه آزادی	مجذور میانگین	آماره F	سطح معناداری
رگرسیون	۵۳/۸۷۰	۵	۱۰/۷۷۴	۲۰/۵/۲۱۴	۰/۰۰۰
باقی مانده	۱۷/۳۲۵	۳۳۰	۰/۰۵۲۵		
جمع	۷۱/۱۹۵	۳۳۵			

نتاره‌ی ۶-۵. نتایج مربوط به آنالیز واریانس

آماره دوربین واتسن	سطح معناداری	آزادی ۲	آزادی ۱	تغییرات	تغییرات	نحوه توزیع	نحوه توزیع	نحوه توزیع	نحوه توزیع	آنالیز واریانس
۱/۷۴۱	۰/۰۰۰	۳۳۰	۵	۰/۷۵۷	۰/۷۵۳	۰/۲۲۹	۰/۷۵۷	۲۰/۵/۲۱۴	۰/۸۷۰	آنالیز واریانس

زیان خالص: متغیر وابسته

۶-۵. هم خطی میان متغیرهای مستقل مدل

اغلب هم حرکتی و یا هم خطی میان متغیرهای مستقل وجود دارد. اما اگر این هم خطی زیاد باشد، مدل مناسب نخواهد بود. یکی از روش‌های آزمون هم خطی محاسبه‌ی ماتریس همبستگی است. در این ماتریس ضریب همبستگی بین هر زوج از متغیرهای مستقل محاسبه می‌شود. عدم همبستگی متغیرهای مستقل به معنای این است که ضریب همبستگی بین هر

زوج از متغیرهای مستقل مساوی صفر است. اما در عمل به دست آوردن ضریب همبستگی صفر ممکن نیست و به عنوان یک قاعده می‌توان ضرایب همبستگی کمتر از ۵۰ درصد بین هر زوج متغیرهای مستقل را قابل قبول دانست و نگران وجود هم خطی نبود. در این پژوهش چون تمام ضرایب برآورده شده معنادار و قابل تفکیک پذیر هستند، بیانگر این موضوع است که هم حرکتی میان متغیرها حاد نیست. میزان نوسانات هم خطی میان متغیرهای مستقل مدل در جدول شماره ۱-۵-۶ آورده شده است. این جدول نشان می‌دهد که هر زوج از متغیرهای مستقل دارای هم خطی حاد نیستند. بیشترین میزان هم خطی میان شاخص محافظه کاری و نسبت اهرمی است که مقدار آن برابر ۳۴ درصد است.

نگاره‌ی ۱-۵-۶. نتایج مربوط به هم خطی

متغیرها	ضریب همبستگی پیرسون		
	نسبت اهرمی	اندازه‌ی شرکت	محافظه کاری
نسبت اهرمی	۱	۰/۲۹۴	-۰/۳۴۷
اندازه‌ی شرکت		۱	۰/۱۳۱
محافظه کاری			۱

هم‌چنان مقادیر آماره‌های عامل تورم واریانس و تولرنس جدول شماره ۱-۱-۶ عدم وجود هم خطی (خود همبستگی) میان متغیرهای مستقل را تأیید می‌نماید. در آمار هرچه مقادیر این دو آماره به یک نزدیک‌تر باشند، در آن صورت متغیرهای مستقل مدل، با هم خود همبستگی ندارند.

۶-۶. سایر یافته‌های پژوهش

در ادامه‌ی مقاله رابطه‌ی هریک از متغیرهای مستقل و متغیر وابسته باید با توجه به مبانی نظری حسابداری و علم آمار تفسیر شود. به این صورت که نتایج هر دو تفسیر حسابداری و آماری باید با هم هماهنگی داشته باشند.

۱-۶-۶. تفسیر اثر محافظه‌کاری بر زیان دهی شرکت‌ها تفسیر آماری

با توجه به مدل، محافظه‌کاری رابطه‌ای مستقیم با زیان دهی دارد. یعنی اگر محافظه‌کاری افزایش یابد، زیان دهی نیز افزایش می‌یابد. در این جا، اگر محافظه‌کاری یک درصد افزایش یابد، زیان دهی نیز با فرض ثابت بودن سایر عوامل به طور متوسط به میزان ۵۴ درصد افزایش می‌یابد. بنابراین محافظه‌کاری اثری مستقیم بر زیان دهی شرکت‌ها دارد.

تفسیر حسابداری

بر اساس مبانی نظری حسابداری، محافظه‌کاری موجب کاهش سود و افزایش زیان در شرکت‌ها می‌شود. این موضوع نشان می‌دهد که مدیران شرکت‌های زیان‌ده، تمایلی ندارند تا با دستکاری در زیان آن را به سود تبدیل نمایند یا این که ابزار لازم را برای تبدیل زیان به سود ندارند. بنابراین محافظه‌کاری مکانیزم مؤثری در کاهش تعارضات میان مدیر و سایر گروه‌ها در ایجاد سود است.

نتیجه: تفسیر آماری با تفسیر حسابداری تطبیق دارد.

۱-۶-۶. تفسیر اثر نسبت اهرمی با زیان دهی شرکت‌ها تفسیر آماری

با توجه به مدل، نسبت اهرمی بر زیان دهی شرکت‌ها اثری معکوس دارد. یعنی اگر نسبت اهرمی افزایش یابد، زیان دهی شرکت‌ها کاهش می‌یابد. در این جا، اگر نسبت اهرمی یک درصد افزایش یابد، زیان دهی شرکت‌ها نیز با فرض ثابت بودن سایر عوامل به طور متوسط به میزان ۱۱ درصد کاهش می‌یابد. بنابراین نسبت اهرمی اثر معکوس بر زیان دهی دارد.

تفسیر حسابداری

تفسیر این موضوع از نظر حسابداری آن است که اگر شرکت‌های زیان‌ده از طریق استقراض تأمین مالی نمایند، در آن صورت می‌توانند منابع مالی استقراض شده را در چرخه‌ی عملیات خود استفاده نمایند و فروش خود را افزایش دهند تا به این طریق زیان دهی خود را کاهش دهند. این موضوع با نتایج پژوهش‌های خارجی از جمله پژوهش مک کونل و سرواس (۱۹۹۵) و پژوهش زیتن و تیان (۲۰۰۷) مطابقت دارد.

نتیجه: تفسیر آماری با تفسیر حسابداری تطبیق دارد.

۳-۶-۶. تفسیر اثر اندازه‌ی شرکت بر زیان‌دهی شرکت‌ها تفسیر آماری

با توجه به مدل، اندازه‌ی شرکت، رابطه‌ای مستقیم با زیان‌دهی دارد. یعنی هر چه اندازه‌ی شرکت افزایش یابد، زیان‌دهی افزایش می‌یابد. در این جا، با فرض ثابت بودن سایر عوامل، اگر اندازه‌ی شرکت یک درصد افزایش یابد، زیان‌دهی نیز به‌طور متوسط به میزان ۲ درصد افزایش می‌یابد. بنابراین اندازه‌ی شرکت، اثر مستقیم بر زیان‌دهی دارد.

تفسیر حسابداری

در پژوهش‌ها و متون مختلف حسابداری، رابطه‌ی میان اندازه‌ی شرکت و شاخص‌های عملکرد نظیر سود وزیان تأیید شده است. مانند پژوهش احمد (۲۰۰۲) و پژوهش گیولی و هین (۲۰۰۰).

نتیجه: تفسیر آماری با تفسیر حسابداری تطبیق دارد.

۷. خلاصه و نتیجه‌گیری

نتایج پژوهش حاضر در بیشتر موارد مشابه نتایج پژوهش‌های خارجی یعنی پژوهش کلین و مارکوآرت (۲۰۰۶) و گیولی و هین (۲۰۰۰) در آمریکا و پژوهش بال کریشنا و همکاران (۲۰۰۷) در استرالیا است. نتایج این پژوهش همانند پژوهش‌های خارجی گفته شده، بر وجود رابطه‌ای مثبت و مستقیم زیان حسابداری و محافظه کاری تأکید دارند. از مشابههای دیگر نتایج این پژوهش با پژوهش‌های مشابه خارجی، ارتباط مستقیم زیان شرکت‌ها با اندازه و ارتباط معکوس آن با نسبت اهرمی است. استنباط نتایج پژوهش، بیانگر این موضوع است که تأمین مالی شرکت‌های زیان‌ده از طریق استقراض، می‌تواند موجب بهبود در عملکرد شرکت‌های زیان‌ده شود؛ زیرا این موضوع مدیران را قادر می‌کند تا عملکرد شرکت را بهبود ببخشد و از ورشکستگی آن جلوگیری کنند. همچنین در شرکت‌های زیان‌ده محافظه کاری حسابداری می‌تواند رفتار جانبدارانه‌ی مدیر را در بیش نمایی سود خنثی و به تأخیر اندازد. در نتیجه‌ی پرداخت‌های اضافی به مدیر و سایر گروه‌ها نظری سهامداران، محدود و ارزش شرکت نیز در بلند مدت افزایش می‌یابد، بنابراین افزایش محافظه کاری موجب ارتقای ارزش شرکت‌های زیان‌ده در بلند مدت می‌شود.

۸. محدودیت‌های پژوهش

این پژوهش همانند سایر پژوهش‌ها با محدودیت‌هایی روبرو بوده است. در ذیل آن محدودیت‌ها فهرست می‌شوند:

- تفکیک محافظه کاری شرطی و غیر شرطی با استفاده از مدل تاکنون در هیچ‌یک از پژوهش‌ها امکان‌پذیر نبوده است.
- عدم استفاده از برخی از مدل‌های محاسبه محافظه کاری به دلیل عدم وجود اطلاعات آن مدل‌ها در ایران، به طور مثال مدل پنمن و ژانگ و یا مدل ریان و بیور
- در محاسبه اقلام تعهدی عملیاتی منعکس در صورت‌های مالی شرکت‌ها، این امکان وجود دارد، اقلام غیر عملیاتی نیز در آن وجود داشته باشد، که تفکیک آن برای پژوهشگران امکان‌پذیر نبوده است.

۹. پیشنهادهای پژوهش

پیشنهاد این پژوهش برای پژوهش‌های آتی به قرار زیر است:

- بررسی این که آیا پژوهش‌های انجام شده درباره محافظه کاری حسابداری موجب ارتقاء و پیشرفت نظریه‌ی اثباتی حسابداری شده است یا خیر؟
- بررسی رابطه‌ی تغییر حسابرس و محافظه کاری حسابداری
- بررسی تطبیقی محافظه کاری شرطی و غیر شرطی
- بررسی رابطه‌ی متغیرهای غیر مالی با زیان‌دهی شرکت‌ها
- بررسی رابطه‌ی محافظه کاری حسابداری و نظام راهبری شرکت‌ها

منابع

۱. بنی مهد بهمن. تبیین و ارایه الگو برای اندازه‌گیری محافظه کاری حسابداری، رساله دکترای رشته حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران؛ ۱۳۸۵.
۲. رضازاده جواد، آزاد عبدالله. رابطه‌ی عدم تقارن اطلاعاتی و محافظه کاری در گزارشگری مالی. فصل نامه بررسیهای حسابداری و حسابرسی ۱۳۸۷؛ ۵۴: ۸۰-۶۳.
۳. کردستانی و امیر بیگی. محافظه کاری در گزارشگری مالی: بررسی رابطه‌ی عدم تقارن زمانی سود و MTB به عنوان دو معیار ارزیابی محافظه کاری. فصلنامه‌ی بررسیهای حسابداری و حسابرسی ۱۳۸۷؛ ۵۲: ۱۰۶-۸۹.

4. Ahmed A. S., Billings B. K., Morton R. M., Stanford-Harris M. The role of accounting conservatism in mitigating bondholder-shareholder conflicts over dividend policy and in reducing debt costs, *The Accounting Review* 2002; 77(4): 867-890.
5. Ahmed, A, S, Scott Duellman. Evidence on the Role of Accounting conservatism in Monitoring Managers' Investment AAA 2008 Financial Accounting and Reporting Section. www.ssrn.com; 2008.
6. Balkrishna Harishankar; Coulton Jeffrey J.; Taylor Stephen L. Accounting Losses and Earnings Conservatism: Evidence from Australian Generally Accepted Accounting Principles 2007; 47(3): 381-400.
7. Basu S. The Conservatism Principle and The Asymmetric Timeliness Earnings, *Journal of Accounting & Economics* 1997; 24: 3-37.
8. Feltham G, Ohlson J. A. Valuation and Clean Surplus Accounting for Operating and Financial Activities, *Contemporary Accounting Research* 1995; 11(2): 689-731.
9. García Lara, Beatriz G.Osma, Fernando Penalva. Cost of Equity and Accounting Conservatism. IESE Business School, University of Navara; 2006.
10. Givoly D., C. K. Hayn, A. Natarajan. Measuring Reporting Conservatism. *The Accounting Review* 2007; 82 (1): 65-106.
11. Givoly D., Hayn C. The changing Time-series Properties of Earnings, Cash Flows and Accruals: Has Financial Reporting Become More Conservative?, *Journal of Accounting and Economics* 2000; 29(3): 287-320.
12. Klein April, Marquardt Carol. Fundamentals of Accounting Losses. *The Accounting Review* 2006; 81(1): 179-206.
13. McConnell J., Servaes H. Equity Ownership and the Faces of Debt. *Journal of Financial Economics* 1995; 27: 595-613.
14. Nazrul Hisyam Ab Razaka, Rubi Ahmad, Huson Joher Aliahmed. Government Ownership and Performance: An Analysis of Listed Companies in Malaysia 2008; working paper, www.ssrn.com.
15. Qiang X. The effects of Contracting, Litigation, Regulation, and Tax Costs on Conditional and Unconditional Conservatism: Cross-sectional Evidence at the Firm Level. *Accounting Review* 2007; 82: 759-796.
16. Ryan S. Identifying Conditional Conservatism. *European Accounting Review* 2006; 15 (4): 511-525.

17. Watts Ross, Zimmerman Jerold. Towards a Positive Theory of the Determinants of Accounting Standards. *The Accounting Review* 1978; LIII(1).
18. Watts R. L. Conservatism in Accounting, Part I: Explanations and Implications, *Accounting Horizons* 2003; 17(3): 207-221.
19. Zeitun R., Tian G.G. Does Ownership Affect a Firm's Performance and Default Risk in Jordan?. *Corporate Governance* 2007; 7(1): 66-82.

Archive of SID